

[Fibiger.]

Forhøjelse af Priserne, der betød noget, og som Landbruget kunde mærke.

Jeg vil altsaa gerne anbefale den højtæredede Landbrugsminister at søge Samarbejde med Erhvervsudvalget for Mejerier, Slagterier og L. S. og i Forbindelse med denne Organisation at løse Spørgsmaalet til Gavn for det samlede Landbrug.

Endvidere vil jeg gerne henlede Opmærksomheden paa, at man ikke bør lade Loven have Gyldighed til Udgangen af Aaret, men kun til 1. Maj, idet de nævnte Organisationer har udtalt, at de til den Tid vil være rede til at tage Sagen i deres Haand og ordne det videre fornødne. Man skal ikke lægge Hindringer i Vejen for Organisationer, der virkelig prøver paa at gøre et Arbejde til Gavn for hele Landbruget.

Saaledes som Forholdet nu er overfor Tyskland, idet dette Land har lukket for vore Kreaturer og for Fedt, og det vel heller ikke vil vare længe, før man lukker for Slagteraffald, maa jeg sige, at det altsaa var en uberettiget Optimisme, man havde her i Landet, da man sagde, at man ikke maatte gøre noget overfor Tyskland, for saa kunde man risikere, at Tyskland lagde Hindringer i Vejen for vor Udførsel. Jeg vil derfor gerne spørge den højtæredede Minister, om han ikke nu mener, Tidspunktet er kommet til at opsigte vore Handelstraktater med Tyskland og andre Lande, saa at vi kan komme til at staa frit og etablere Byttehandel med forskellige Lande; det vil altsaa sige, at vi køber Varer hos dem, der vil købe hos os, men lukker af for dem, der ikke ønsker at aftage Varer fra os. Jeg tror ikke, man kan blive ved med at opretholde den Tilstand, at vi intet gør af Ængstelse for, hvad der skal komme.

Jeg maa sige, at den Overraskelse over, hvad Tyskland nu har foretaget sig, der giver sig Udtryk i de forskellige Blade, er ingen Overraskelse for mig, thi jeg har altid ment, at naar Tyskland mente at kunne undvære vore Varer, lukkede det for dem. Derfor mener jeg, som sagt, Tidspunktet er kommet til, at vi gør en Indsats ogsaa udenrigspolitisk, saa at det ikke en skønne Dag bliver saaledes, som det nu tegner til, at vi kun har vort eget Marked at holde os til. For saa tror jeg, at ogsaa de Kriseforanstillinger, der nu er foretaget, vil faa meget lidt Betydning. Mange Landmænd har ment, at det, at Kronen er gaaet ned, vilde være et Gode; men hvis det Tidspunkt kommer, da vi ikke kan udføre noget, er det jo til

Skade, da alt det, vi skal indføre, er steget i Stedet.

Jeg maa altsaa meget betvivle, at det Forslag, som her er fremsat, skulde betyde noget virkeligt. Jeg vil sige det saadan, at mit Parti er villigt til i et Udvalg at arbejde for en Løsning, som kan gøre noget til, at Kreaturpriserne hæves, og som virkelig kan faa Indflydelse paa Landbrugets Rentabilitet.

Steen: Det foreliggende Lovforslag tilsigter at skabe Mulighed for administrativt at gennemføre en overordentlig drastisk økonomisk Foranstaltning, Nedslagning og Destruktion af et betydeligt Antal Kreaturer, som naturligvis under andre Forhold vilde finde en helt anden Anvendelse. Men vi anerkender, at Forholdene for Afsætningen af Kreaturer i dette Øjeblik er saa abnorme, at en saadan Fremgangsmaade er forsvarlig, og kan derfor tiltræde den Del af Forslaget, som tager Sigte herpaa.

Men i øvrigt er Stillingen jo ved dette Lovforslags Behandling i Dag den, at der, siden det blev udarbejdet, er indtraadt en saa afgørende Forværring af hele det Forhold, man her tilsigter at raade Bod paa, at det er rimeligt, naar Sagen nu henvises til et Udvalg, der at tage hele Problemet op paa det faktiske Grundlag, vi maa handle paa i Dag, og som ikke fandtes, da Lovforslaget blev udarbejdet. Hertil er mit Parti rede, ud fra en Erkendelse af, at Forholdene er saa vanskelige paa dette Omraade, at en Art af Ordning maa tilvebringes.

Hans Hansen (Rørby): Lovforslaget her, som har faaet den Titel: Foranstaltninger til Fremme af Afsætningen af Kvæg og Oksekød, indeholder i § 1 en Bestemmelse, som lyder saaledes:

„Til Fremme af Afsætningen af Kvæg og Oksekød bemyndiges Landbrugsministeren til med Tilslutning af Landbrugsraadet at træffe hertil egnede Foranstaltninger, bl. a. ved Destruktion. . . .“

Til Fremme af Afsætningen fordyrer man altsaa Oksekødet; det forekommer mig at være en mærkelig Maade at fremme Afsætningen paa. Jeg tror, at det ærede Medlem Hr. Fibiger har Ret i, at Lovens Betydning ikke bliver den, man tilsigter. Vel kan man naturligvis naa en Fordyrelse af Kødet, men den vil sikkert blive fulgt af en mindre Afsætning, og Fordelen for Producenterne ved den forhøjede Pris vil udeblive. Jeg